

## LÁSKA je to, na čem SKUTEČNĚ záleží

Během svých více než 35 let křesťanské cesty jsem prošel různými fázemi a setkal se s různými skupinami. Od ortodoxních po letniční, mohu říci, že jsem viděl téměř vše. Jednoznačně jsem pozoroval, že jen velmi zřídka někdo otevřeně přizná, že zná pouze část pravdy a že ostatní mohou znát jinou část. Vždycky to vypadá, jako bychom MY měli CELOU pravdu a ostatní ji mají jen částečně a pouze do té míry, do jaké s námi souhlasí! Viděl jsem také posedlost teologickými otázkami, a to do té míry, že mnoho skupin se kvůli nim staví nepřátelsky k jiným křesťanským skupinám. Ale opravdu, moji bratři a sestry, po všech těch letech vám mohu říci, že tyto věci nemají velký význam a možná nemají žádný význam ve srovnání s tím, co je opravdu důležité. **A to, co je opravdu důležité, je milovat jeden druhého.** Jaký má smysl mít teologicky vše správně, ale nemít lásku? Jaký má smysl „věřit“ v Boha, ale popírat lásku k bližním? Jak řekl Jakub:

**Jakub 2:19**

„Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činiš. I démoni tomu věří – a třesou se!“

Věříš v Boha? I démoni věří v Boha! To není to, co dělá rozdíl! Zjistil jsem, že to, co dělá rozdíl, je LÁSKA. Milovat se navzájem je srdcem křesťanství, jeho podstatou a identitou. Odstraňte lásku a zůstane jen další náboženství. Ano, v tom náboženství věříte v Boha a Ježíše, ale pokud by to bylo vše, nelišili bychom se od démonů. Oni také věří!

Jak nám říká apoštol Jan:

**1 Jan 3:14**

**„Víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry. Kdo nemiluje bratra, zůstává ve smrti.“**

Jak vím, že jsem přešel ze smrti do života? Jen proto, že jsem někdy někde vyznával Ježíše jako svého Pána? Nebo proto, že každou neděli chodím do kostela? Nebo proto, že dodržuji všechny pusty, které mi předepisuje moje denominace? Nebo proto, že mluvím v jazycích? Ne, nic z toho. „**Víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme bratry**“ říká nám apoštol Jan. Láska k bratrům je skutečnou zkouškou! Nic jiného! A Jan pokračuje:

### 1 Jan 3:15-18

„Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá věčný život, který by v něm zůstal. Podle toho jsme poznali lásku, že on za nás položil svůj život; i my tedy máme pokládat život za bratry. Kdokoli však má jmění tohoto světa a vidí svého bratra, jak má nedostatek, a zavře před ním své srdce, jak v něm může zůstat Boží láska? **Synáčekové moji, nemilujme slovem ani jazykem, ale skutkem a pravdou.**“

Láska je to, na čem záleží! Proto bychom se neměli snažit vyhrát spor o teologických nebo jiných záležitostech. Měli bychom se snažit milovat. I kdybych měl pravdu ve svém teologickém názoru, ale nemiloval, nejsem nic.

Podívejme se, co říká pasáž z 1. Korintánům 13, kterou určitě znáte. Pojdme si ji projít verš po verši a vnímejme, co říká:

### 1 Korintánům 13:1

„Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, ale neměl bych lásku, stal jsem se dunícím kovem nebo řinčícím čínelem.“

Některé denominace nevěří v mluvení v jiných jazycích. Jiné ano. Střetávají se navzájem a předkládají nespočet argumentů pro a proti. Řekněme, že jsem našel pravdu a že mluvím jazyky lidí i andělů. Řekněme, aby to bylo jasnější, že mluvím čínsky, i když jsem se čínštinu nikdy neučil. Pokud nemám lásku, co z toho? Jsem nic! Nula! Pro Boha

jsem jako kus kovu, který vydává rušivé zvuky. I když vykonám zázrak a mluvím jiným jazykem, který jsem se nikdy neučil, jsem velká nula! Nyní to vezměme opačně: kdokoli, kdo má jen trochu lásky, je LEPŠÍ než já, který jsem vykonal takový zázrak. Malé dítě, které se podělilo o svůj oběd s jiným dítětem, které nemělo oběd, je lepší než já!! Chápete nyní, co mám na mysli, že důležité je pouze milovat jeden druhého, a že je to láska, ve které bychom se měli snažit vyniknout jakýmkoli možným způsobem? Pojďme k verši 2:

### 1 Korintánům 13:2

„A kdybych měl proroctví a rozuměl všem tajemstvím a veškerému poznání a kdybych měl všechnu víru, takže bych i hory přenášel, ale neměl bych lásku, nejsem nic.“

Pojďme si vzít, co nám tento verš říká slovo od slova, bratři a sestry. Řekněme, že konám zázraky. Mám takovou víru, že mohu promluvit k hoře a ona se pohne! Navíc jsem prorok, znám všechna tajemství a veškeré poznání. Mohu vám vyprávět o vaší minulosti a budoucnosti, vše zjevené Bohem! No, pokud nemám lásku, nejsem NIC! Velká nula! Jsem nejmenší v Božím království. Patřím k těm, kteří přijdou poslední, a ne první! Žena, která měla soucit se svým starým nemocným sousedem a uvařila mu jídlo, je nekonečně lepší než já, prorok, zázračný činitel, ten, kdo hýbe horami! Ona bude mezi prvními v Království, do kterého já se ani nedostanu! Nedostanu se tam? Ano, protože pouze prožitá láska zachraňuje, a ne pouze intelektuální víra, kterou mají i démoni! Ale možná řeknete: „No tak, nepřeháněj. Každý, kdo koná takové zázraky, jistě bude v Božím království!“ Opravdu? Nechme na to odpovědět Pána:

### Matouš 7:21-23

„Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích. **Mnozí mi v ten den řeknou: ‚Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu demony a**

**nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků?** A tehdy jim vyznám: „Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě, vy, kdo konáte nepravost!“

Zázraky, proroctví, mluvení v jazycích atd. nejsou znamením, že jsme přešli ze smrti do života. Znamením je plnění Boží vůle a základem této vůle je vzájemná láska. Jak řekl Pán:

#### Matouš 22:35-40

„Potom se jeden z nich, učený v Zákoně, zeptal, aby ho vyzkoušel: „Mistře, které je největší přikázání v Zákoně?“ Ježíš mu řekl: „Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je první a největší přikázání. Druhé je mu podobné: „Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.“ Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Jak říká Pavel ve svém listě Galatským:

#### Galatským 5:13-14

„Vy jste přece povoláni do svobody, bratři; jenom tu svobodu nemějte za záminku pro tělo, ale v lásce sloužte jedni druhým. Vždyť celý Zákon se naplňuje v jednom slově, totiž v tomto: „Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.“

Láska k Bohu a k bližním je to, na čem opravdu záleží. Pokud to odebereme, nezůstane nám NIC! Ale pokračujme dál, v dalším verši 1. Korintánům 13:

#### 1. Korintánům 13:3

„A kdybych všechn svůj majetek vynaložil na krmení chudých a kdybych vydal své tělo ke spálení, ale neměl bych lásku, nic mi to neprospěje.“

Je zřejmé, že se zde míní činy vykonané bez lásky a milosrdenství. Nyní můžete říci: „Jak mohu rozdat vše chudým nebo vydat své tělo k upálení a nemít lásku?“ No, je to možné. Co kdybych například vydal své tělo k upálení s vědomím, že budu prohlášen za „svatého“ a ctěn v budoucích generacích? Co kdybych rozdal svůj majetek chudým s vědomím, že budou šířit dobré zprávy o mých činech a já budu ctěn všemi? Nebo s vědomím, že moje jméno bude vytesáno do kamene, aby ho generace viděly a ctily mou památku a moje velké dobré skutky? Nebo kdybych to prostě udělal, abych si to mohl odškrtnout ze svého seznamu, nebo s myšlenkou, že si tím koupím Boží přízeň? Přidejme sem všechny další věci, které můžeme považovat za velké: naše půsty, naše desátky, naše memorování Bible nebo cokoli jiného. Nic z toho mi nepomůže, pokud motivací není láska! Jedinou motivací za vším, co dělám, musí být láska. Pokud nejsem motivován láskou a pouze láskou, pak to, co dělám, nemá žádnou hodnotu. Nezapomeňme, že i farizeové dávali desátky, a to dokonce ze všeho! Ale neměli lásku! Desátky pro ně neměly žádný účinek, protože chyběla láska. A když chybí láska, jsem bez ohledu na své zázraky, víru, dávání a hrdinské činy nic!

A tady je, co je láska:

### 1 Korintánům 13:4-13

„Láska je trpělivá, je dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nenadýmá; nechová se nepatřičně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nemyslí na nic zlého; neraduje se z nepravosti, ale raduje se s pravdou; všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží. Láska nikdy neselhává. Avšak proroctví, ta zaniknou, jazyky, ty přestanou, poznání, to bude zmařeno. Částečně totiž poznáváme a částečně prorokujeme, ale jakmile přijde to dokonalé, tehdy to, co je částečné, zanikne. Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, uvažoval jsem jako dítě; když jsem se však stal mužem, zanechal jsem dětinských věcí. Nyní totiž vidíme jako v zrcadle, zastřeně, ale potom tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám tak, jak

jsem byl také sám poznán. **Nyní pak zůstává víra, naděje a láska, tato trojice; ale největší z nich je láska.**"

Mí drazí bratři a sestry, největší ze všeho je LÁSKA. Bez lásky není křesťanství. Přecházíme ze smrti do života, abychom použili výraz apoštola Jana, pokud máme lásku, i když se můžeme v mnoha věcech teologicky mýlit. Ale pokud nemilujeme, stále zůstáváme ve smrti, i když jsme teologicky géniové a máme všechno správně. I když mám všechno správně z hlediska doktríny, i když prorokuji a konám zázraky, i když dám své tělo spálit, pokud nemám lásku, jsem velká nula. Nechme tuto pravdu proniknout do nás, odložme teologické spory a snažme se vyniknout v tom, na čem opravdu záleží: v LÁSCE.